

60de Møde.

Onsdag den 8. Marts Kl. 10³⁰.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Bygge-
lov for Staden København.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 561).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Byggelov for Staden København, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget i Folketinget. I Bemærkningerne til Lovforslaget og navnlig i de Bemærkninger, der ledsagede det Forslag, der var fremsendt af Magistraten efter Behandlingen i Kommunalbestyrelsen i Fjor, er der givet en omfattende Redegørelse for den historiske Udvikling af den københavnske Bygningslovgivning og Administration og for de tidligere Forsøg paa at faa den gældende, i mange Henseender forældede Bygningslov af 1889, afløst af nye tidssvarende Regler.

Ved Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget gjorde jeg i min Fremsættelsestale Rede for de Forhold, der nu gør en Modernisering af den københavnske Bygningslovgivning saa paatrængende nødvendig. Endvidere gjorde jeg Rede for de Principper, saavel i formel som i reel Henseende, der ligger til Grund for Lovforslaget, samt for de vigtigste Nydannelser set i Forhold til den hidtil gældende Lov. Det vanskelige ved Behandlingen af et Lovforslag som dette er i Virkeligheden at klare sig Forskellen mellem den kommende Lovgivning og den Lovgivning, der hidtil har været gældende. Jeg søgte i min Tale i Folketinget saa klart, som det var mig muligt, at gøre Rede herfor, og jeg tør sikkert gaa ud fra, at det høje Tings Medlemmer er bekendt med alt det Materiale, der findes i denne Sag, derunder ogsaa med min Frem-

sættelsestale, der findes i Folketingstidenden Sp. 1754. Jeg skal derfor i Dag indskrænke mig til i faa Ord at gøre Rede for nogle af de vigtigste Ændringer, der er indført i Folketinget, idet jeg kan tilføje, at Lovforslaget i Folketinget har været underkastet en meget grundig Behandling.

Jeg skal først gøre den almindelige Bemærkning, at der ved de Ændringer, der er gennemført i Folketinget, ikke er røkket ved de Principper, der laa til Grund for Lovforslaget. Om de fleste af de foretagne Ændringer gælder det, at de tilsigter nærmere at bestemme og i visse Henseender at begrænse de Beføjelser, der foreslaas tilagt de administrative Myndigheder. Dette gælder f. Eks. den i § 2, 3die Stykke, foretagne Ændring, hvorefter der er aabnet Adgang til Domstolsafgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der overhovedet skal henregnes til Bebyggelse i Lovens Forstand og saaledes være undergivet Lovens Bestemmelser.

Andre af de foretagne Ændringer, nemlig Ændringerne til §§ 41 og 46, tilsigter nærmere at tydeliggøre Forholdet mellem det almindelige Ekspropriationsinstitut og den i Lovforslaget indeholdte saakaldte Udredning, og at fremhæve, at Ekspropriationskravet som det principale altid tilkommer det offentlige til Fremme af de offentlige Formaal i Overensstemmelse med Lovens Regler, medens Udredningen som en Afledning af Ekspropriationsretten er en Fremgangsmaade, der staaar til det offentliges Raadighed, naar den besluttes af det offentlige som stemmende med dettes Interesser.

Endelig har man paa et enkelt Punkt foretaget et Par mindre Udvidelser af det oprindelige Lovforslags Bestemmelser om Grundes Udnyttelsesmuligheder. Dette gælder de i § 11 foretagne Ændringer, der imødekommer et af Københavns Havn fremsat Ønske om at faa tilsikret Adgang til en vis Udnyttelse af Havnearealer samt en Ændring i § 49, Stk. 5, der har Hensyn til et fra Industriens Side fremsat Ønske om øgede Udnyttelsesmuligheder for Erhvervsbebyggelse i Byomraadets ydre Kvarterer. Til denne Gruppe Ændringer maa ogsaa henregnes Ændringen i § 57, hvorefter Godkendelsens Tidsbegrænsning er forlænget fra de oprindelig foreslaaede 75 Aar til 100 Aar,